

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓/๒๕๖๗

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๕๓/๒๕๖๖

วันที่ ๑๗ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง { สิบตำรวจโท สรพันธ์ บุญช่วย ผู้ร้อง
ข้าราชการตำรวจ รวม ๔๔ คน ที่ ๑
ตุลาการศาลปกครอง ที่ ๒ ผู้ถูกร้อง

เรื่อง สิบตำรวจโท สรพันธ์ บุญช่วย (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า สิบตำรวจโท สรพันธ์ บุญช่วย (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องเป็นข้าราชการตำรวจปฏิบัติราชการที่จังหวัดปัตตานี ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการที่คณะกรรมการพิจารณากลับกรองการพิจารณาสั่งลงโทษ และคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ประกอบด้วยข้าราชการตำรวจรวม ๔๔ คน (ผู้ถูกร้องที่ ๑) สอบสวนกรณีกล่าวหาว่า ผู้ร้องกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และมีคำสั่งให้ผู้ร้องออกจากราชการ ปรากฏว่าคณะกรรมการกลับกรองการพิจารณาสั่งลงโทษใช้ระยะเวลาพิจารณารวม ๕๔ วัน เกินกว่ากำหนด ๙ วัน ไม่เป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคณะกรรมการพิจารณากลับกรองการพิจารณาสั่งลงโทษ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๕ วรรคหนึ่ง ที่กำหนดให้คณะกรรมการต้องพิจารณาเรื่องให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับสำนวน เว้นแต่มีเหตุจำเป็นซึ่งทำให้การพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว

- ๒ -

ก็ให้ขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกินสิบห้าวัน กรณีของผู้ร้องควรมีมติเห็นชอบตามคณะกรรมการสอบสวน เสนอให้ยุติเรื่องและให้ผู้ร้องกลับเข้ารับราชการ การที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ สอบสวนเกินระยะเวลาที่กฎหมาย กำหนด และมีคำสั่งให้ผู้ร้องออกจากราชการ เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบและโดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และการที่ผู้ร้องได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดซึ่งตุลาการศาลปกครอง (ผู้ถูกร้องที่ ๒) มีคำพิพากษาละเมิดต่อกฎหมาย การกระทำของผู้ถูกร้องทั้งสองทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ร้อง ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งให้ผู้ร้องทราบว่า เรื่องร้องเรียน อยู่ระหว่างการแสวงหาข้อเท็จจริง แต่เนื่องจากครบกำหนดระยะเวลา ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำร้อง ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

๑. สั่งให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งพิจารณาคดีของผู้ร้องใหม่
  ๒. เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๒ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ ถึงปี ๒๕๖๖ ที่เกี่ยวข้องกับคดีอื่นทุกคดี
  ๓. รับผิดชอบเครื่องราชอิสริยาภรณ์ เงินเดือน เบี้ยหวัด และเงินบำนาญ ของผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๒
  ๔. ให้ลงโทษถอดถอนผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๒
- ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจ

หลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณา วินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ตราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่ วันที่ได้รับแจ้งความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้อง ต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจาก การกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมีใช่เป็นกรณี อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๒) รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญได้กำหนด กระบวนการร้องหรือผู้มีสิทธิขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ... (๔) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ...”

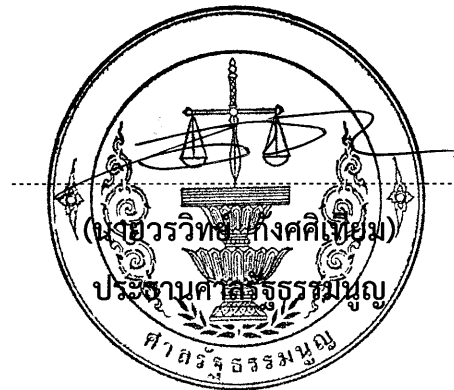
พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้อง กล่าวอ้างว่าผู้ถูกร้องที่ ๑ ปฏิบัติหน้าที่สอบสวนเรื่องกล่าวหาผู้ร้องเกินระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด และมีคำสั่งลงโทษให้ผู้ร้องออกจากราชการ การที่ผู้ร้องฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดแต่ผู้ถูกร้องที่ ๒ มีคำพิพากษาที่ละเมิดต่อกฎหมาย ทำให้ผู้ร้องได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย การกระทำของผู้ถูกร้อง ทั้งสองขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไป ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา ของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการ แผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด อันทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ก็ตาม แต่กรณีของผู้ร้องเป็นการโต้แย้งว่า การกระทำของผู้ถูกร้องทั้งสองขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ ซึ่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๑ บททั่วไป มิได้มีข้อความที่เป็นการคุ้มครองสิทธิหรือเสรีภาพไว้เป็นการเฉพาะ

- ๔ -

สำหรับกรณีผู้ร้องโต้แย้งการพิจารณาทางวินัยของผู้ถูกร้องที่ ๑ ผู้ร้องขอที่จะใช้สิทธิในกระบวนการยุติธรรมทางแพ่ง ทางอาญา หรือทางปกครองได้ เป็นกรณีที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญได้กำหนดกระบวนการร้องหรือผู้มีสิทธิขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๒) และกรณีที่ผู้ร้องโต้แย้งว่า ผู้ถูกร้องที่ ๒ มีคำพิพากษาละเมิดต่อกฎหมายเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลปกครองสูงสุดหรือเรื่องที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

(คำสั่งที่ ๓/๒๕๖๗)

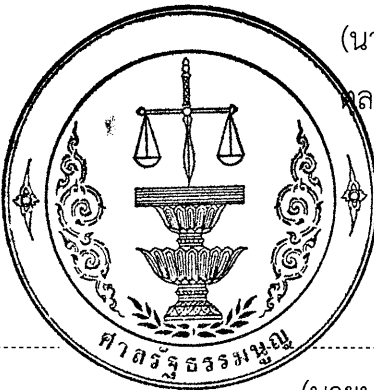
(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปิยญา อดุชานน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รั้วมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ